

„Zmýšľanie Petra“

Suspírium: „Keď sa najedli, opýtal sa Ježiš Šimona Petra: „Šimon, syn Jána, miluješ ma väčšmi ako títo?“ Odpovedal mu: „Áno, Pane, ty vieš, že ťa mám rád.“ Ježiš mu povedal: „Pas moje baránky!“ (Jn 21,15) Amen.

Pieseň: Žalm č. 105. 1. verš: „Nuž, Pánovi všetci spievajte...“

Pozdrav: „Cudzinec, ktorý sa zdržuje u vás, nech je pre vás ako domorodec. Miluj ho ako seba samého, lebo aj vy ste boli cudzincami v Egypte. Ja som Hospodin, váš Boh.“ (IIIMož 19,34) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Evanjeliu podľa Lukáša v 9. kapitole v devätnástom a dvadsiatom verši takto:

„Raz sa osamote modlil. Boli s ním jeho učeníci. Opýtal sa ich: „Za koho ma ľudia pokladajú?“ Oni odpovedali: „Za Jána Krstiteľa, iní za Eliáša a ďalší hovoria, že vstal z mŕtvych jeden z dávnych prorokov.“ „A za koho ma pokladáte vy?“ opýtal sa ich. Peter odpovedal: „Za Božieho Mesiáša.“ (Lk 9,18-20) Amen.

Pieseň: Žalm č. 105. 2-3. 9-10.verše: „Žalmy Mu na česť zaspievajte,..."

Vzdych: „...vyvoleným, ktorých Boh Otec vopred poznal a Duchom posvätil, aby sa poslušne odovzdali Ježišovi Kristovi a boli pokropení jeho krvou: Milosť a pokoj v hojnosti!“ (IPt 1,1b-2) Amen.

Lekcia: Kniha Skutkov Apoštolov 10. kapitola, 1-23a. verše:

„V Cézarei žil istý muž menom Kornélius, ktorý bol stotníkom kohorty nazývanej Italika. Bol zbožný a bohobojný, on, aj celý jeho dom. Dával ľudu štedré almužny a ustavične sa modlieval k Bohu. Raz okolo deviatej hodiny mal videnie: Jasne videl, ako vošiel k nemu Boží anjel a oslovil ho: „Kornélius!“ On uprel oči na neho a prelaknutý povedal: „Čo je, Pane?“ Anjel povedal: „Tvoje modlitby a tvoje almužny vystúpili pred Boha a on sa na teba rozpamätal. Teraz pošli do Joppe mužov, pozvi Šimona, prímením Peter. Je ubytovaný u istého garbiara Šimona, ktorý má dom pri mori.“ Len čo anjel, ktorý s ním hovoril, odišiel, zavolať si Kornélius dvoch sluhov a zbožného vojaka spomedzi tých, ktorí mu boli podriadení. Všetko im vyrozprával a poslal ich do Joppy. Na druhý deň, keď boli na ceste a blížili sa k mestu, Peter vyšiel okolo šiestej hodiny na strechu domu modliť sa. Keď vyhladol, chcel si zajesť. Kým mu pripravovali jedlo, dostal sa do vytrženia. Videl nebo otvorené a z neho zostupovať na zem akúsi nádobu, sľaby veľkú plachtu so štyrmi rohmi. Boli v nej všetky druhy štvornohých zvierat, zemských plazov, ako aj nebeského vtáctva. Tu k nemu zaznel hlas: „Peter, vstaň, zabíjaj a jedz!“ Peter na to povedal: „To nie, Pane,

lebo nikdy som nejedol nič poškvrnené a nečisté.“ Potom sa ozval hlas znova, po druhý raz: „Čo Boh očistil, to ty nenazývaj poškvrneným.“ Toto sa opakovalo tri razy a nádoba hneď bola vzatá do neba. Kým Peter v rozpakoch uvažoval, čo má znamenať videnie, ktoré práve mal, objavili sa pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a vypytovali sa na Šimonov dom. Ohlásili sa a pýtali sa, či tam býva Šimon, prímením Peter. Keďže Peter ešte stále premýšľal o videní, Duch mu povedal: „Pozri, hľadajú ťa traja muži. Vstaň teda, zíď dolu a bez váhania choď s nimi, lebo ja som ich poslal.“ Peter zišiel k mužom a povedal: „Ja som ten, koho hľadáte. Prečo ste prišli?“ Muži mu odpovedali: „Stotník Kornélius, spravodlivý a bohobojný muž, o čom svedčí celý židovský národ, dostal od svätého anjela pokyn, aby ťa pozval do svojho domu a vypočul tvoje slová.“ Peter ich teda zavolať dnu a pohostil ich. Na druhý deň vstal a odišiel s nimi.“

Modlitba: Ďakujeme Ti Pane náš, že len Tvoje rozkazy nás posilnia v šírení evanjelia. Bez Teba zostávame tam, kde je nám dobre a cítime sa bezpečne ako Peter v Šimonovom dome. Ďakujeme, že Ty kráčaš pred nami, a nie za nami tackáš, ako malé dieťa. Prosíme, daruj nám dnes dar vedenia, aby sme na Tvoje príkazy nikdy nepovedali nie, nikdy nevolali po vlastných metódach a praktikách, ktoré sú len obyčajné, bezvýznamné a nie podľa Tvojej milosti. Zverujeme sa Ti dnes celkom a oddane voláme, aby si nás vrúcne prehliadal, aby si nás otvorene pokarhal, aby si nás omilostil, lebo naše previnenia sú veľké, naša myseľ je poškvrnená a nie naše jedlo. Prosíme, očisti nás, aby sme mohli slúžiť láskou Tvojou ku každému, aby sme vedeli prijať v našich očiach nevlúdnych, blúdiacich, maloverných, pohanov sveta, aby sme boli nielen nositeľmi Tvojho mena, ale aj vyznávačmi Tvojho presvätého skutku, drahý Ježiš. Príď Duchu Svätý, buď nám nápomocní, aby sme pochopili, že Ty nás vyučuješ, vedieš, usmerňuješ a riadiš, ako Ty chce a skrze prostriedkov, ktoré Ty chceš. Pre službu Ježiša Krista, vypočuj našu modlitbu a požehnaj všetkých, ktorých si tu zhromaždili v chráme Tvojom. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 221: „Obráť sa k nám, ó, Pane náš...“

Vzdych: „Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás podľa svojho veľkého milosrdenstva vzkriesením Ježiša Krista z mŕtvych znovuzrodil pre živú nádej.“ (IPt 1,3) Amen.

Biblický text: Kniha Skutkov Apoštolov 10. kapitola 13-17. verše: „Tu k nemu zaznel hlas: „Peter, vstaň, zabíjaj a jedz!“ Peter na to povedal: „To nie, Pane, lebo nikdy som nejedol nič poškvrnené a nečisté.“ Potom sa ozval hlas znova, po druhý raz: „Čo Boh očistil, to ty nenazývaj poškvrneným.“ Toto sa opakovalo tri razy a nádoba hneď bola vzatá do neba. Kým Peter v rozpakoch uvažoval, čo má

znamenať videnie, ktoré práve mal, objavili sa pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a vypytovali sa na Šimonov dom.“

Milí bratia a milé sestry, slávnostné kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi! Dva anjelské rozkazy sú Božie príkazy. Po prvé, Kornélius dostáva rozkaz povolať Petra do Cézarei. Tento bohobojný muž sa modlí, a pritom bojuje. Je stotníkom v Cézarei. Volá na Hospodina, lebo začína spoznávať víťaza vlastných bojov. Jeho život je plný bojov. Vo svojom okolí musí byť prísny, nielen k iným, ale aj k sebe. Jeho vnútorný boj pozná však len ten, kto ho oslovil skrze anjela. Tento vojak musí byť i pre vlastné duchovné potreby pohotový. Rímsky dôstojník musí spoznať Boha Otca všemohúceho. Ako? Tak, že Hospodin sám sa rozhodol Kornéliovi darovať plné bohatstvo viery. Kornéliova osoba musí vzbudiť náš záujem. Veriaci vojak je sám o sebe raritou. Veriaci vojak je sám o sebe výnimkou. Tento muž opravdivo a hlboko verí. Na druhej strane vyznáva Boha Izraela, teda národa, ktorý si staroveký Rím podmanil. Teda líši sa svojím šemitizmom od vlastných rodákov. Tak sa stáva povolaným na povolanie. Je to čudák i pre okolitý svet i pre kresťanstvo, ktoré prenasledujú. Ľudia rôzneho typu, ľudia rozmanitých ciest, ľudia svojich prianí a rozhodnutí, a zrazu ich modlitby sú vypočuté. Zrazu sa k nim Boh skláňa. Zrazu sa pred nimi otvoria nebesá. Zrazu sa im otvoria oči, a o čom ani nespívali, to sa im prísnie. Uvažovali o Božom zákone, a zrazu divné veci zo zákona Božieho patria im. Boh plný milosti sa zjaví tým, ktorý ho o to prosia. Pán plný lásky nenechá vlastných bez Písma. Hospodin vernosti sa ukáže, a neskrýva sa ďalej pred tými, ktorí to najviac potrebujú. Kornélius je pripravený Bohom lásky na stretnutie s Petrom, aby mal konfirmačnú prípravu.

Po druhé, Šimonov dom je plný rozruchu, ale ešte väčšmi Petrova myseľ. Aj počas služby sa môžeme veľa naučiť. Život je sústavná náuka. Kresťanský život sa nekončí konfirmačnou prípravou a konfirmáciou, práve naopak, tam sa všetko začína. Uviaznutá viera v Ježišovi Kristovi je najväčšou prekážkou svedectva o

Kristovi. Doteraz Peter svedčil o Ježišovi iba doma, medzi svojimi obhajoval cestu Pánovu. Boh však jeho rozhl'ad lieči. Neexistuje iba Jeruzalem, Judsko a Samária, ale i okraj zeme. (vid'. Sk 1,8) Peter sa nemôže utiahnuť do Šimonovho domu. Peter sa nemôže so svojou vierou udomáčniť u Šimona, lebo utiahnutá viera sa nevie učiť, rozvíjať, a nevie ani vyučovať. Táto viera hľadá síce pred seba, ale pre stromy nevidí les. Vyznajme Pánovi, že Petrove rozpaky sú aj naše rozpaky. Vyznajme Kristovi, že Petrov duchovný rozruch je aj náš rozruch. Mlčíme, keď nám niekto spomedzi známych vyriekne, že je ateista. Chrám Boží je našou ulitou. Ja sa nestarám o veci pohanom, a moja viera v Ježišovi Kristovi je osobná vec. Čo to má znamenať? Čo to má byť? Čo to všetko znamená? Pýta sa Peter. Peter až tri razy počuje, to na čo nikdy nepomyslel. Peter až tri razy povie nie na to, čo mu Pán prikazuje. Vidí poškrvnené zvieratá. Vidí to, čo nemôže jesť ako Žid. Pritom počuje opak toho, k čomu bol vedený vierou. Peter, vstaň, zabíjaj a jedz! To nie sú delikatesy pre Petra. To nie sú maškrtné kusy pre Petra. To sú ohavné a poškrvnené zvieratá pre Izraelitov. Boh však núti Petra, aby vstal, aby zabíjal, a aby jedol. Také kresťanstvo? Každá duša je pre Pána dôležitá, a my nevstávame. Každá duša je pre Pána výnimočná a my nechceme sedávať pri stole tých, ktorí sa nám protivia. Zvyky a obyčaje nemajú čo hľadať pri pravej viere. Ježiš Kristus videl ako farizejov, saducejov a zákonníkov pozabíjali ich vlastné pravidlá. Dostali sa do vlastnej pasce, keď sa s Ježišom konfrontovali. Áno, zákon vychovával Petra až po Krista. Áno, kým ľud Boží vo svete mal tú úlohu, aby zachoval iskru viery a poslušnosť voči Hospodinovi, a ubránil ju pred celkovým vyhasnutím, zákon preukazoval obrovskú pomocnú službu. Podobné príkazy a zákazy tvorili pevný ráz Hospodinovho ľudu proti pohanským vplyvom. V pravom čase sa však Boh zjavil, ukázal sa nielen ako mocný a zvrchovaný Pán, ale ako milovaný Otec. Evanjelium bolo zvestované skrze Ježiša Krista. Hlásateľ evanjelia, apoštol, poslaný a vyslaný učeník Kristov má slobodne každému hlásať dobrú novinu a nie sa starať o obradné predpisy. Má mať na zreteli

predovšetkým záchranu hynúceho ľudu, a nie svoju vlastnú bezúhonnosť. Naše vlastné „Bože chráň“, je najväčšou prekážkou šírenia evanjelia. My sme si v mysli zafixovali niečo o Kristovi, o našej službe, a to najviac škodí celému spoločenstvu. Kristus je však Pánom nad svetmi. On nepotrebuje povolenie vlastného učeníka k tomu, aby zachraňoval ľudí. Evanjelista, apoštol, učeník, duchovný je len prostriedok v Božích rukách, nie hýbateľ a dejateľ. Nič a nikoho nemusí obhajovať, ani sám seba. Boh si vlastných sám zachová. Našou službou je konať opak toho, čo nás naučili, čo nám vštípili do mozgu, lebo práve to bude vzaté do nebies. O kom a o čom sme si mysleli, že tam sa nikdy nedostane, tí, budú mať prednosť: **„A mnohí budú prichádzať od východu i západu, od severu i juhu a budú stolať v Božom kráľovstve. A tak sú poslední, čo budú prví, a sú prví, čo budú poslední.“ (Lk 13,30)** Peter až trikrát sa musí presvedčiť o tom, na čom opravdivo záleží, a na čom nie. Zrazu aj apoštol musí sa pretransformovať, nechať viesť, učiť sa, a byť pohotový, nielen Kornélius. Tu pochopí apoštol Peter, príchodom pohanov do Šimonovho domu, že Boh nám vložil do srdca to, aby sme privádzali ľudí k Nemu, k Jeho osobe, a nie len uvádzali do cirkvi. Cirkev bude živá tam, kde každý duch príľne na Ježišovej osobe a na Ježišových slovách. Toto pochopiť je obrovská vec. Nie k sebe vábiť ľudí, viazať ich na vlastné sebecké presvedčenie, ale k Ježišovi, Ktorý volá na vlastných: **„Nasleduj ma!“ (Lk 5,27)** Drahý bratia a milé sestry! Nás hlásateľov evanjelia lásky Božej netreba nasledovať, po nás netreba kráčať, veď aj my môžeme byť k sebe až natoľko úprimní ako Peter bol pred Ježišom na kolenách: **„Pane, odíď odo mňa, lebo som hriešny človek.“ (Lk 5,9)** Petrovi však tu zaznel hlas, a až trikrát sa opakuje to, čo bolo pre neho neprijateľné. Potom, čo Boh sa sklonil ku Kornéliusovi, takisto sa skláňa aj ku Petrovi, aby sa hlásateľ Božie Slova a cirkevník našli spoločne v Pánovi, Ktorý daruje osobnú vieru. Amen.

Modlitba

„Blahoslavený, koho si vyvolíš, komu dovolíš prísť k tebe, aby prebýval na tvojich nádvořiach. Nasýtme sa dobrotou tvojho domu, svätosťou tvojho chrámu. Zázrakmi tvojej spravodlivosti nám odpovieš, Bože, naša spása, nádej všetkých končín zeme i diaľav za morom.“ (Ž 65,5-6)

„Šimon, Šimon, hľa, satan si vás vyžiadal, aby vás preosial ako pšenicu. Ale ja som za teba prosil, aby tvoja viera neochabla. A ty, až sa raz obrátiš, posilňuj svojich bratov.“ (Lk 22,31-32)

„Skúste a presvedčte sa, aký dobrý je Hospodin. Blahoslavený muž, čo sa utieka k nemu. Bojte sa Hospodina jeho svätí, lebo tým, čo sa ho boja, nič nechýba.“ (Ž 34,9-10)

„Každému z nás však bola daná milosť podľa miery Kristovho daru.“ (Ef 4,7)

„Preto, bratia, ktorí ste svätí a máte účasť na nebeskom povolaní, pozorne sa zahľadte na Ježiša, apoštola a veľkňaza nášho vyznania. On je verný tomu, ktorý ho ustanovil, ako aj Mojžiš bol verný v celom jeho dome.“ (Žid 3,1-2)

„Dobrý je Hospodin voči tým, čo v neho dúfajú, voči duši, ktorá ho hľadá. Dobré je v tichosti čakať na Hospodinovu pomoc.“ (Nár 3,25-26)

„Duch Pána, Hospodina, je nado mnou, lebo ma Hospodin pomazal, poslal ma hlásať radostnú zvesť chudobným, obviazať rany tým, čo majú skrúsené srdce, zvestovať slobodu zajatcom a väzneným prepustenie, [...] aby som na sionských zarmútených položil turban namiesto popola, olej radosti namiesto smútku a slávnostné rúcho namiesto sklesnutého ducha. Budú ich volať dubmi spravodlivosti, sadom Hospodina, aby sa on oslávil.“ (Iz 61, 1.3)

„Preto Hospodin čaká, aby sa zmiloval nad vami, a vstáva, aby vás omilostil, veď Hospodin je Bohom práva. Blahoslavení sú všetci, čo ho očakávajú.“ (Iz 30,18)

Modlitba Pánova

Ofera: „Budte navzájom pohostinní, bez šomrania. Ako dobrí správcovia mnohorakej Božej milosti slúžte si navzájom každý tým duchovným darom, ktorý prijal.“ (Ipt 4,10-11)

Požehnanie: „...miluj svojho blížneho ako seba samého. Ja som Hospodin.“ (IIIMojž 19,18b) Amen.

OZNAMY

Pieseň: Chválospev č. 538: „Vydaj sa úprimne Pánovi...“